

U S T A W A

z dnia 2019 r.

o zmianie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2019 r. poz. 288 i 730) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 5 w ust. 4 wyrazy „w ust. 1” zastępuje się wyrazami „w ust. 1 i 1a”;
- 2) w art. 12:
 - a) w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„W przypadku funkcjonariuszy Służby Celnej lub funkcjonariuszy Służby Celno-Skarbowej dodatkowo wymagane jest posiadane stażu służby co najmniej 5 lat.”;
 - b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Funkcjonariusz Służby Celnej lub funkcjonariusz Służby Celno-Skarbowej, który w dniu zwolnienia ze służby, przekształcenia albo wygaśnięcia stosunku służbowego osiągnął staż służby 15 lat, w tym co najmniej 5 lat, o których mowa w ust. 2, nabywa prawo do emerytury w dniu osiągnięcia tego wieku, niezależnie od przyczyny zwolnienia ze służby, wygaśnięcia czy przekształcenia stosunku służbowego.”;

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji, ustawę z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej, ustawę z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej, ustawę z dnia 8 grudnia 2017 r. o Służbie Ochrony Państwa oraz ustawę z dnia 26 stycznia 2018 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o Straży Marszałkowskiej.

- 3) w art. 13 w ust. 1 po pkt 1c dodaje się pkt 1d w brzmieniu:
„1d) okresy zatrudnienia funkcjonariuszy celnych od dnia 15 września 1999 r. do dnia przekształcenia stosunku pracy w stosunek służby na podstawie aktu mianowania, jeżeli w tym czasie wykonywane były zadania przewidziane dla Służby Celnej;”;
- 4) w art. 18b ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Emerytura przysługuje funkcjonariuszowi zwolnionemu ze służby, który w dniu zwolnienia posiada co najmniej 25 lat służby w Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Centralnym Biurze Antykorupcyjnym, Straży Granicznej, Służbie Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służbie Celnej, Służbie Celno-Skarbowej lub w Służbie Więziennej.”;
- 5) uchyla się art. 18d;
- 6) w art. 18f uchyla się ust. 4.

Art. 2. W ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2019 r. poz. 161 i 125) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 33:
 - a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:
„2. Zadania służbowe policjanta powinny być ustalone w sposób pozwalający na ich wykonanie w ramach 40-godzinnego tygodnia służby, w okresach rozliczeniowych od 1 stycznia do 30 czerwca danego roku oraz od 1 lipca do 31 grudnia danego roku.
3. W zamian za czas służby przekraczający normę określoną w ust. 2, policjantowi przysługuje w okresie rozliczeniowym czas wolny od służby w tym samym wymiarze albo po zakończeniu okresu rozliczeniowego rekompensata pieniężna, o ile w terminie dziesięciu dni od zakończenia okresu rozliczeniowego nie wystąpi z wnioskiem o udzielenie czasu wolnego od służby, w tym samym wymiarze.”;
 - b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a-3d w brzmieniu:
„3a. Rekompensatę pieniężną, o której mowa w ust. 3 pkt 2, przyznaje się w wysokości 1/172 części miesięcznego uposażenia zasadniczego wraz z dodatkami o charakterze stałym należnego policjantowi na stanowisku zajmowanym w ostatnim dniu okresu rozliczeniowego za każdą godzinę ponadnormatywnego czasu służby.

Łączny czas przekraczający normę w danym okresie rozliczeniowym zaokrągla się w górę do pełnej godziny.

3b. Przyznanie rekompensaty pieniężnej może nastąpić także na podstawie porozumienia, o którym mowa w art. 13 ust. 4a pkt 1, jeżeli przekroczenie normy określonej w ust. 2 nastąpiło w związku z realizacją tego porozumienia. Rekompensata pieniężna przysługuje policjantowi za każdą pełną godzinę ponadnormatywnego czasu służby.

3c. W razie śmierci lub zaginięcia policjanta należną mu rekompensatę pieniężną wypłaca się małżonkowi policjanta, który pozostawał z nim we wspólności małżeńskiej, a w dalszej kolejności dzieciom oraz rodzicom, jeżeli w dniu śmierci policjanta spełniali warunki do uzyskania renty rodzinnej na podstawie przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin.

3d. Rekompensatę pieniężną wypłaca się w formie bezpośredniej lub na rachunek w banku wskazanym w formie pisemnej przez funkcjonariusza:

1) do końca kwartału następującego po okresie rozliczeniowym, o którym mowa w art. 33 ust. 2, lecz nie później niż w dniu zwolnienia ze służby;

2) w przypadku śmierci albo zaginięcia policjanta, niezwłocznie po wydaniu rozkazu personalnego o wygaśnięciu stosunku służbowego.”;

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, podstawowy i zmianowy rozkład czasu służby, dzienny i tygodniowy wymiar czasu służby, przypadki przedłużenia czasu służby ponad ustaloną normę, sposób ewidencjonowania i rozliczania czasu służby, tryb oraz przyznawania i termin wypłaty rekompensaty pieniężnej, o której mowa w art. 13 ust. 4a pkt 1, sposób pełnienia przez policjantów dyżurów domowych oraz grupę policjantów zwolnionych z pełnienia służby w porze nocnej, niedziele i święta, mając na względzie zapewnienie całodobowej i sprawnej realizacji zadań przez Policję.”;

- 2) w art. 108 w ust. 1 po pkt 4 dodaje się pkt 4a:
„4a) rekompensata pieniężna w zamian za czas służby przekraczający normę określoną w art. 33 ust. 2;”;
- 3) w art. 114 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) ekwiwalent pieniężny za niewykorzystane urlopy wypoczynkowe lub dodatkowe;”;
- 4) art. 121h otrzymuje brzmienie:
„Art. 121h. Zmniejszenia wysokości uposażenia zasadniczego wraz z dodatkami o charakterze stałym za okres przebywania na zwolnieniu lekarskim nie uwzględnia się przy ustalaniu podstawy wymiaru świadczeń, o których mowa w art. 108 ust. 1 pkt 1, 3, 4a i 6, ust. 2 pkt 2 oraz art. 117.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2019 r. poz. 147, 125 i 235) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 37:
 - a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Czas pełnienia służby funkcjonariusza wynosi przeciętnie 40 godzin tygodniowo w przyjętym okresie rozliczeniowym od 1 stycznia do 30 czerwca danego roku oraz od 1 lipca do 31 grudnia danego roku.”;
 - b) po ust. 2a dodaje się ust. 2b w brzmieniu:
„2b. Przedłużenie czasu służby funkcjonariusza ponad przeciętną normę określoną w ust. 2 nie może spowodować przekroczenia 48-godzinowego tygodniowego wymiaru czasu służby w okresie rozliczeniowym.”;
 - c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. W zamian za czas służby przekraczający normę określoną w ust. 2, funkcjonariuszowi przysługuje w okresie rozliczeniowym czas wolny od służby w tym samym wymiarze albo po zakończeniu okresu rozliczeniowego rekompensata pieniężna, o ile w terminie dziesięciu dni od zakończenia okresu rozliczeniowego nie wystąpi z wnioskiem o udzielenie czasu wolnego od służby, w tym samym wymiarze.”;
- 2) w art. 112 w ust. 1 po pkt 5 dodaje pkt 5a w brzmieniu:
„5a) rekompensata pieniężna w zamian za czas służby przekraczający normę określoną w art. 37 ust. 2;”;

3) po art. 117b dodaje się art. 117c w brzmieniu:

„Art. 117c. 1. W zamian za czas służby przekraczający normę określoną w art. 37 ust. 2 funkcjonariuszowi przyznaje się rekompensatę pieniężną w wysokości 1/172 uposażenia zasadniczego wraz z dodatkami o charakterze stałym, należnego funkcjonariuszowi na stanowisku zajmowanym w ostatnim dniu okresu rozliczeniowego, za każdą godzinę ponadnormatywnego czasu służby. Łączny czas przekraczający normę w danym okresie rozliczeniowym zaokrągla się w górę do pełnej godziny.

2. Rekompensatę pieniężną oblicza i wypłaca komórka finansowa jednostki organizacyjnej Straży Granicznej właściwa w sprawach wypłaty uposażenia.

3. Rekompensatę pieniężną wypłaca się w formie bezpośredniej lub na rachunek w banku wskazanym w formie pisemnej przez funkcjonariusza:

- 1) do końca kwartału następującego po okresie rozliczeniowym, o którym mowa w art. 37 ust. 2, lecz nie później niż w dniu zwolnienia ze służby;
- 2) w przypadku śmierci albo zaginięcia funkcjonariusza, niezwłocznie po wydaniu rozkazu personalnego o wygaśnięciu stosunku służbowego.”;

4) w art. 118:

a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) ekwiwalent pieniężny za niewykorzystane przed zwolnieniem ze służby urlopy wypoczynkowe lub urlopy dodatkowe oraz rekompensatę pieniężną w zamian za czas służby przekraczający normę określoną w art. 37 ust. 2;”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Funkcjonariusz zwolniony ze służby na podstawie art. 45 ust. 1 pkt 3-5, ust. 2 pkt 2 oraz 9-11 otrzymuje ekwiwalent pieniężny za niewykorzystane przed zwolnieniem ze służby urlopy wypoczynkowe lub dodatkowe oraz rekompensatę pieniężną w zamian za czas służby przekraczający normę określoną w art. 37 ust. 2.”;

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób obliczania i wypłacania ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystane przez funkcjonariusza urlopy wypoczynkowe i dodatkowe, podmioty właściwe w tych sprawach, a także terminy wypłaty, uwzględniając składniki uposażenia stanowiące podstawę ekwiwalentu oraz powiązanie jego wysokości z liczbą dni niewykorzystanego urlopu.”;

5) art. 125h otrzymuje brzmienie:

„Art. 125h. Zmniejszenia wysokości uposażenia zasadniczego wraz z dodatkami o charakterze stałym za okres przebywania na zwolnieniu lekarskim nie uwzględnia się przy ustalaniu podstawy wymiaru świadczeń, o których mowa w art. 112 ust. 1 pkt 1, 3, 5a i 6, ust. 2 pkt 2 oraz art. 121.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1313, 1592 i 1669 oraz z 2019 r. poz. 730) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 97c ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Rekompensata pieniężna, o której mowa w art. 93 ust. 1 pkt 4a, za jedną godzinę służby, stanowi $\frac{1}{172}$ średniego miesięcznego uposażenia zasadniczego wraz z dodatkami o charakterze stałym, należnego strażakowi w okresie rozliczeniowym. Za okres rozliczeniowy uważa się terminy od 1 stycznia do 30 czerwca danego roku oraz od 1 lipca do 31 grudnia danego roku. Łączny czas przekraczający normę w danym okresie rozliczeniowym zaokrągla się w górę do pełnej godziny.”;

2) w art. 100 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W razie śmierci strażaka lub uznania go za zmarłego pozostałej po nim rodzinie przysługuje odprawa pośmiertna w takiej wysokości, w jakiej przysługiwałaby temu strażakowi odprawa, gdyby był zwolniony ze służby, oraz świadczenie określone w art. 97 ust. 1 i art. 98 ust. 1 pkt 2 i 3.”;

3) art. 105h otrzymuje brzmienie:

„Art. 105h. Zmniejszenia wysokości uposażenia zasadniczego wraz z dodatkami o charakterze stałym za okres przebywania na zwolnieniu lekarskim nie uwzględnia się przy ustalaniu podstawy wymiaru świadczeń, o których mowa w art. 93 ust. 1 pkt 1, 3, 4a i 6, art. 100 ust. 1 oraz art. 101 ust. 1.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 8 grudnia 2017 r. o Służbie Ochrony Państwa (Dz. U. z 2019 r. poz. 828) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 81:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Czas pełnienia służby funkcjonariusza wynosi 40 godzin tygodniowo w przyjętym okresie rozliczeniowym, od 1 stycznia do 30 czerwca danego roku oraz od 1 lipca do 31 grudnia danego roku.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W zamian za czas służby przekraczający normę określoną w ust. 2 funkcjonariuszowi przysługuje:

- 1) w okresie rozliczeniowym czas wolny od służby w tym samym wymiarze albo;
 - 2) po zakończeniu okresu rozliczeniowego rekompensata pieniężna, o ile w terminie dziesięciu dni od zakończenia okresu rozliczeniowego nie wystąpi z wnioskiem o udzielenie czasu wolnego od służby, w tym samym wymiarze.”;
- 2) w art. 172 w ust. 1 w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu: „6) rekompensata pieniężna za czas służby przekraczający normę, o której mowa w art. 81 ust. 4.”;
- 3) po art. 172 dodaje się art. 172a w brzmieniu:

„Art. 172a. 1. Rekompensata pieniężna, o której mowa w art. 172 ust. 1 pkt 6, za jedną godzinę służby stanowi 1/172 uposażenia zasadniczego wraz z dodatkami o charakterze stałym, należnego funkcjonariuszowi na stanowisku zajmowanym w ostatnim dniu okresu rozliczeniowego, o którym mowa w art. 81 ust. 2 lub ostatnim dniu służby, za każdą godzinę ponadnormatywnego czasu służby. Łączny czas przekraczający normę w danym okresie rozliczeniowym zaokrągla się w górę do pełnej godziny.

2. Należną rekompensatę pieniężną wypłaca się do końca kwartału następującego po okresie rozliczeniowym, lecz nie później niż do dnia zwolnienia ze służby.

3. Rekompensatę pieniężną należną zmarłemu lub zaginionemu funkcjonariuszowi wypłaca się małżonkowi lub członkom rodziny uprawnionym do policyjnej renty rodzinnej. Wypłata rekompensaty pieniężnej następuje niezwłocznie po stwierdzeniu wygaśnięcia stosunku służbowego.”;

- 4) w art. 174:
- a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
„2a. Funkcjonariuszowi zwolnionemu ze służby nagrodę roczną wypłaca się w terminie 14 dni od dnia zwolnienia.”,
 - b) w ust. 3 uchyla się pkt 2,
 - c) w ust. 6 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„Wypłata nagrody rocznej następuje niezwłocznie po stwierdzeniu wygaśnięcia stosunku służbowego.”;

5) art. 200 otrzymuje brzmienie:

„Art. 200. Zmniejszenia wysokości uposażenia zasadniczego wraz z dodatkami o charakterze stałym za okres przebywania na zwolnieniu lekarskim nie uwzględnia się przy ustalaniu podstawy wymiaru należności, o których mowa w art. 172 ust. 1 pkt 1-4 i 6 i ust. 2 oraz art. 173.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 26 stycznia 2018 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o Straży Marszałkowskiej (Dz. U. poz. 730 oraz z 2019 r. poz. 303) w art. 9:

1) w pkt 5 uchyla się lit. b;

2) w pkt 10 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Emerytura przysługuje funkcjonariuszowi zwolnionemu ze służby, który w dniu zwolnienia posiada co najmniej 25 lat służby w Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Centralnym Biurze Antykorupcyjnym, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służbie Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służbie Celnej, Służbie Celno-Skarbowej lub w Służbie Więziennej.”;

3) uchyla się pkt 11.

Art. 7. Do udzielania czasu wolnego w zamian za czas służby przekraczający normę określoną w art. 33 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 2 w brzmieniu dotychczasowym, pełnionej w okresie przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 8. Policjantowi zwalnianemu ze służby ekwiwalent pieniężny za niewykorzystany czas wolny od służby udzielany na podstawie art. 33 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 2 w brzmieniu dotychczasowym, wypracowany w okresie przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy wypłaca się na podstawie przepisów dotychczasowych.

Art. 9. Do wypłaty rekompensaty pieniężnej, o której mowa w art. 13 ust. 4a pkt 1 ustawy zmienianej w art. 2, przyznanej za czas służby, przekraczający normę określoną w art. 33 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 2, w okresie przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 10. Do udzielania czasu wolnego w zamian za czas służby przekraczający normę określoną w art. 37 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 3 w brzmieniu dotychczasowym, pełnionej w okresie przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 11. Funkcjonariuszowi zwalnianemu ze służby ekwiwalent pieniężny za niewykorzystany czas wolny od służby udzielanym a podstawie art. 37 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 3, przysługujący za służbę pełnioną w okresie od dnia 24 sierpnia 2005 r. do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy wypłaca się na podstawie przepisów dotychczasowych.

Art. 12. Rekompensatę pieniężną, o której mowa w art. 93 ust. 1 pkt 4a ustawy zmienianej w art. 4 w brzmieniu dotychczasowym, za czas służby w okresie rozliczeniowym poprzedzającym wejście w życie niniejszej ustawy przyznaje się w wysokości określonej w art. 97c ust. 1, w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 13. Do udzielania czasu wolnego w zamian za czas służby przekraczający normę określoną w art. 81 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 5 w brzmieniu dotychczasowym, pełnionej w okresie przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 14. 1. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 33 ust. 6 ustawy zmienianej w art. 2 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 33 ust. 6 ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 118 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 3 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 118 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 3, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 15. 1. W latach 2019-2028 maksymalny limit wydatków Komendanta Głównego Policji będących skutkiem finansowym wejścia w życie niniejszej ustawy wynosi 1 523.700 tys. zł, w tym:

- 1) 2019 r. – 0 tys. zł;
- 2) 2020 r. – 147.300 tys. zł;
- 3) 2021 r. – 157.600 tys. zł;
- 4) 2022 r. – 161.500 tys. zł;
- 5) 2023 r. – 165.400 tys. zł;

- 6) 2024 r. – 169.600 tys. zł;
- 7) 2025 r. – 174.000 tys. zł;
- 8) 2026 r. – 178.200 tys. zł;
- 9) 2027 r. – 182.700 tys. zł;
- 10) 2028 r. – 187.400 tys. zł.

2. Komendant Główny Policji monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o których mowa w ust. 1, i dokonuje oceny wykorzystania tego limitu według stanu na koniec 1 oraz 3 kwartału roku.

3. W przypadku zagrożenia przekroczenia lub przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków, o których mowa w ust. 1, o 25 %, stosuje się mechanizm korygujący polegający na zmniejszeniu wydatków budżetu państwa będących skutkiem finansowym niniejszej ustawy, w szczególności przez zmniejszenie ilości godzin służby przekraczających przyjętą normę.

4. Organem właściwym do wdrożenia mechanizmu korygującego, o którym mowa w ust. 3, jest Komendant Główny Policji.

Art. 16. 1. W latach 2019-2028 maksymalny limit wydatków Komendanta Głównego Straży Granicznej będących skutkiem finansowym wejścia w życie niniejszej ustawy wynosi 144.400 tys. zł, w tym:

- 1) 2019 r. – 0 tys. zł;
- 2) 2020 r. – 14.000 tys. zł;
- 3) 2021 r. – 14.900 tys. zł;
- 4) 2022 r. – 15.300 tys. zł;
- 5) 2023 r. – 15.700 tys. zł;
- 6) 2024 r. – 16.100 tys. zł;
- 7) 2025 r. – 16.500 tys. zł;
- 8) 2026 r. – 16.900 tys. zł;
- 9) 2027 r. – 17.300 tys. zł;
- 10) 2028 r. – 17.700 tys. zł.

2. Komendant Główny Straży Granicznej monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o których mowa w ust. 1, i dokonuje oceny wykorzystania tego limitu według stanu na koniec 1 oraz 3 kwartału roku.

3. W przypadku zagrożenia przekroczenia lub przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków, o których mowa w ust. 1, o 25 %, stosuje się mechanizm korygujący polegający na zmniejszeniu wydatków budżetu państwa będących skutkiem finansowym niniejszej ustawy, w szczególności przez zmniejszenie ilości godzin służby przekraczającej normę.

4. Organem właściwym do wdrożenia mechanizmu korygującego, o którym mowa w ust. 3, jest Komendant Główny Straży Granicznej.

Art. 17. 1. W latach 2019-2028 maksymalny limit wydatków Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej będących skutkiem finansowym wejścia w życie niniejszej ustawy wynosi 27.000 tys. zł, w tym:

- 1) 2019 r. – 0 tys. zł;
- 2) 2020 r. – 2.600 tys. zł;
- 3) 2021 r. – 2.800 tys. zł;
- 4) 2022 r. – 2.800 tys. zł;
- 5) 2023 r. – 3.000 tys. zł;
- 6) 2024 r. – 3.000 tys. zł;
- 7) 2025 r. – 3.100 tys. zł;
- 8) 2026 r. – 3.200 tys. zł;
- 9) 2027 r. – 3.200 tys. zł;
- 10) 2028 r. – 3.300 tys. zł.

2. Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o których mowa w ust. 1, i dokonuje oceny wykorzystania tego limitu według stanu na koniec 1 oraz 3 kwartału roku.

3. W przypadku zagrożenia przekroczenia lub przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków, o których mowa w ust. 1, o 25 %, stosuje się mechanizm korygujący polegający na zmniejszeniu wydatków budżetu państwa będących skutkiem finansowym niniejszej ustawy, w szczególności przez zmniejszenie ilości godzin służby przekraczającej normę.

4. Organem właściwym do wdrożenia mechanizmu korygującego, o którym mowa w ust. 3, jest Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej.

Art. 18. 1. W latach 2019-2028 maksymalny limit wydatków wojewodów będących skutkiem finansowym wejścia w życie niniejszej ustawy wynosi 977.500 zł, w tym:

- 1) 2019 r. – 400 tys. zł;
- 2) 2020 r. – 94.500 tys. zł;
- 3) 2021 r. – 101.000 tys. zł;
- 4) 2022 r. – 103.600 tys. zł;
- 5) 2023 r. – 106.100 tys. zł;
- 6) 2024 r. – 108.800 tys. zł;
- 7) 2025 r. – 111.500 tys. zł;
- 8) 2026 r. – 114.300 tys. zł;
- 9) 2027 r. – 117.200 tys. zł;
- 10) 2028 r. – 120.100 tys. zł.

2. Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o których mowa w ust. 1 i dokonuje oceny wykorzystania tego limitu według stanu na koniec 1 oraz 3 kwartału roku.

3. W przypadku zagrożenia przekroczenia lub przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków, o których mowa w ust. 1, o 25 %, stosuje się mechanizm korygujący polegający na zmniejszeniu wydatków budżetu państwa będących skutkiem finansowym niniejszej ustawy, w szczególności przez zmniejszenie ilości godzin służby przekraczającej normę.

4. Organem właściwym do wdrożenia mechanizmu korygującego, o którym mowa w ust. 3, jest Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej.

Art. 19. 1. W latach 2019-2028 maksymalny limit wydatków Komendanta Służby Ochrony Państwa będących skutkiem finansowym wejścia w życie niniejszej ustawy wynosi 28.400 tys. zł, w tym:

- 1) 2019 r. – 0 tys. zł;
- 2) 2020 r. – 2.800 tys. zł;
- 3) 2021 r. – 2.900 tys. zł;
- 4) 2022 r. – 3.000 tys. zł;
- 5) 2023 r. – 3.100 tys. zł;
- 6) 2024 r. – 3.200 tys. zł;
- 7) 2025 r. – 3.200 tys. zł;

- 8) 2026 r. – 3.300 tys. zł;
- 9) 2027 r. – 3.400 tys. zł;
- 10) 2028 r. – 3.500 tys. zł.

2. Komendant Służby Ochrony Państwa monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o których mowa w ust. 1, i dokonuje oceny wykorzystania tego limitu według stanu na koniec 1 oraz 3 kwartału roku.

3. W przypadku zagrożenia przekroczenia lub przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków, o których mowa w ust. 1, o 25 %, stosuje się mechanizm korygujący polegający na zmniejszeniu wydatków budżetu państwa będących skutkiem finansowym niniejszej ustawy, w szczególności przez zmniejszenie ilości godzin służby przekraczającej normę.

4. Organem właściwym do wdrożenia mechanizmu korygującego, o którym mowa w ust. 3, jest Komendant Służby Ochrony Państwa.

Art. 20. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2019 r.